

تلقین میت

آداب اموات و ادعیه متعلق به آن:

مؤلف گوید: غیر از زمان احتضار در دوجا برای میت خواندن تلقین مستحب است: یکی زمانی که او را در قبر می گذارند. و بهتر آن است با دست راست دوش راست، و با دست چپ دوش چپ او را بگیرند، و وی را حرکت دهند و تلقین کنند. و دیگر زمانی که از دفن او فارغ شدند، پس از آن که مردم رفتند، مستحب است ولی میت نزدیکترین خویشان او نزد سر میت بنشینند، و به صدای بلند به او تلقین کند، و خوب است دو کف دستش را روی قبر گذارد، و دهان را نزدیک قبر ببرد، و اگر دیگری را هم نایب کند خوب است. و در اخبار وارد شده: چون میت را این گونه تلقین کنند منکر به نکیر گوید: بیا برویم حجّتش کردند احتیاج به پرسیدن نیست، پس باز می گردند و دیگر سال نمی کنند. علامه مجلسی رحمه الله فرموده: اگر تلقین کننده به این صورت بگوید جامع تر است:

إِسْمَعُ اِنْهُمْ يَا فُلَانُ بَنَ فُلَانٍ

نام او و پدرش را بگوید:

هَلْ اَنْتَ عَلَي الْعَهْدِ الَّذِي فَارَقْتَنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ

وَرَسُولُهُ وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ

وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدُ الْوَصِيِّينَ

وَإِمَامٌ افْتَرَضَ اللَّهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ

وَأَنَّ الْحُسَيْنَ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ

وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى

وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ

وَالْقَائِمِ الْحُجَّةِ الْمُهَدِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَيْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ

وَحُجِّجِ اللَّهُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

وَائْتَمَّتْكَ أَيْمَةُ هُدَىٰ أَبْرَارٍ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ

إِذَا آتَاكَ الْمَلِكُ الْمَقْرَبَانَ رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ

وَسَأَلَاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ

وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ أَيْمَتِكَ فَلَا تَخَفْ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا:

اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّ

وَالْإِسْلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي

وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُجْتَبَى إِمَامِي.

وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءِ إِمَامِي وَعَلِيُّ زَيْنُ الْعَابِدِينَ إِمَامِي

وَمُحَمَّدٌ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ إِمَامِي وَجَعْفَرُ الصَّادِقُ إِمَامِي

وَمُوسَى الْكَاطِمُ إِمَامِي وَعَلِيُّ الرِّضَا إِمَامِي

وَمُحَمَّدُ الْجَوَادُ إِمَامِي وَعَلِيُّ الْهَادِي إِمَامِي

وَالْحَسَنُ الْعُسْكُرِيُّ إِمَامِي وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ إِمَامِي

هُؤُلَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أُمَّتِي

وَسَادَاتِي وَقَادَاتِي وَشُفَعَائِي بِهِمْ أَتَوَلَّى

وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَّرَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

ثُمَّ اعْلَمْ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ

أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نَعِمَ الرَّبُّ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَعِمَ الرَّسُولُ

وَأَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَأَوْلَادَهُ الْأَئِمَّةَ الْأَحَدَ عَشَرَ

نَعِمَ الْأَئِمَّةُ وَأَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ

وَأَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مَنْكِرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ

وَالْبُعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَتَطَائُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ

وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا

وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

آنگاه بگوید:

أَفْهِمْتَ يَا فُلَانُ

در حدیث آمده: میت در جواب می گوید: آری فهمیدم، سپس بگوید:

ثَبَّتَكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ

هَدَاكَ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

عَرَفَ اللَّهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ

سپس بگوید:

اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاصْعَدْ بِرُوحِهِ إِلَيْكَ

وَلَقَّهِ مِنْكَ بُرْهَانًا اللَّهُمَّ عَفْوِكَ عَفْوِكَ

این رساله را به کلمه شریفه «عفو» پایان دادم، و رجای واثق دارم که عفو الهی شامل حال این روسیاه و همه کسانی که به این رساله عمل می کنند شود.